

umožnil jinému zkrátit daň a vylákat výhodu na dani a tento čin spáchat ve značném rozsahu,

čímž spáchali

obžalovaný

ad 1, 2

- zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku dílem ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku

obžalovaný

ad 1, 3, 4

- zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku dílem ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku

obžalovaný

ad 1, 2, 3,

- dvojnásobný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku ve formě účastenství podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku

obžalovaný

ad 4

- zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku ve formě účastenství podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku,

a za to se odsuzují

obžalovaný

podle § 240 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **2,5 (dva a půl) roku.**

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **4 (čtyř) let.**

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Šípková

Obžalovaný

podle § 240 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 2,5 (dva a půl) roku.

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 4 (čtyř) let.

obžalovaný

podle § 240 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou) let.

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 3 (tři) roky

Obžalovaný

podle § 240 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou) let.

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 3 (tři) roky.

Odůvodnění:

1. Z důkazů, které byly v hlavním líčení provedeny, soud zjistil a za prokázaný považuje skutkový stav věci, jež je podrobně popsán ve výroku tohoto rozhodnutí.
2. Obžalovaný jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení konaného dne 9. 8. 2016 využili svého práva a k věci nevyprávěli.
3. Svědek , jednatel společnosti , využil svého práva a ve věci nevyprávěl.
4. Byly konstatovány jednotlivé faktury a přehled plnění, vystavené pro společnost , ze kterých soud zjišťoval vyfakturované částky zahrnuté do daňových přiznání v jednotlivých zdaňovacích obdobích obžalovanými.
5. Z Oznámení skutečností dle ust. § 8 odst. 1 trestního řádu Finančního úřadu pro Jihočeský kraj, Územní pracoviště Písek ze dne 4. 5. 2015 č. j. 1236996/15/2208-60563-303733, z protokolů o výsledku a na Finančním úřadě pro Jihočeský kraj, Územní pracoviště Písek soud z těchto listinných důkazů zjistil následující skutečnosti. Správce daně po provedené kontrole daně z přidané hodnoty za jednotlivá zdaňovací období 3. čtvrtletí 2010 – 2 čtvrtletí 2013 u daňového subjektu „stil, že si za kontrolovaná zdaňovací období uplatnila neoprávněně nárok na odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 2 884 610 Kč, podal oznámení Okresnímu státnímu zastupitelství v Písku o podezření ze spáchání trestného činu zkrácení daně podle § 240 trestního zákoníku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Šípková

6. Z vyčíslení škody Finančního úřadu pro Jihočeský kraj, Územní pracoviště Písek bylo zjištěno, že společnost _____ za zdaňovací období 3 čtvrtletí 2010 – 2 čtvrtletí 2013 neoprávněně uplatnila nárok na odpočet daně z přidané hodnoty v celkové výši 2 884 610 Kč.
7. Z Oznámení skutečností dle ust. § 8 odst. 1 trestního řádu Finančního úřadu pro Jihočeský kraj, Územní pracoviště Písek ze dne 21. 9. 2015 č. j. 1771990/15/2208-60563-301568 a z vyčíslení škody Finančního úřadu pro Jihočeský kraj, Územní pracoviště Písek soud zjistil, že správce daně po provedené kontrole daně z přidané hodnoty za zdaňovací období 1. čtvrtletí 2011 až 4. čtvrtletí 2013 u daňového subjektu _____ kdy byl neoprávněně uplatněn nárok na odpočet daně z přidané hodnoty v celkové výši 232 320 Kč, podal oznámení Okresnímu státnímu zastupitelství v Písku o podezření ze spáchání trestného činu zkrácení daně podle § 240 trestního zákoníku. Správce daně provedenou kontrolou totiž zjistil, že _____ v přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období 1. čtvrtletí 2011, 3. čtvrtletí 2011 a 4. čtvrtletí 2012 nárokoval odpočet daně v celkové výši 232 320 Kč, přestože věděl, že plnění na daňových dokladech od _____ se neuskutečnila a že se jedná o fiktivní plnění, která nikdy od _____ nepřijal a nepoužil v rámci uskutečňování svých ekonomických činností. Dodatečně stanovaná daň z přidané hodnoty správcem daně v celkové výši 232 320 Kč byla obžalovaným uhrazena dne 23. 7. 2015.
8. Z Oznámení skutečností dle ust. § 8 odst. 1 trestního řádu Finančního úřadu pro Jihočeský kraj, Územní pracoviště Písek ze dne 22. 9. 2015 č. j. 1784658/15/2208-60563-301568, z vyčíslení škody Finančního úřadu pro Jihočeský kraj, Územní pracoviště Písek a z Přiznání k dani z přidané hodnoty soud zjistil, že správce daně po provedené kontrole daně z přidané hodnoty za zdaňovací období 1. čtvrtletí 2011 až 4. čtvrtletí 2013 u daňového subjektu _____, kdy byl neoprávněně uplatněn nárok na odpočet daně z přidané hodnoty v celkové výši 1 354 101 Kč, podal oznámení Okresnímu státnímu zastupitelství v Písku o podezření ze spáchání trestného činu zkrácení daně podle § 240 trestního zákoníku. Správce daně provedenou kontrolou totiž zjistil, že _____ v přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období 3. čtvrtletí 2011, 4 čtvrtletí 2011, 2. čtvrtletí 2012, 3. čtvrtletí 2012, 4. čtvrtletí 2012, 1. čtvrtletí 2013, 2. čtvrtletí 2013, 3. čtvrtletí 2013 a 4. čtvrtletí 2013 nárokoval odpočet daně v celkové výši 1 354 101Kč, přestože věděl, že plnění na daňových dokladech od _____ a společnosti _____ se neuskutečnila a že se jedná o fiktivní plnění, která nikdy od _____ a společnosti _____ nepřijal a nepoužil v rámci uskutečňování svých ekonomických činností. Správce daně na žádost _____ povolil úhradu dodatečně stanovené daně z přidané hodnoty v celkové výši 1 354 101 Kč do 30. 11. 2015.
9. Sdělením Finančního úřadu pro Jihočeský kraj, Územní pracoviště Písek o výši uhrazeného penále na dani z přidané hodnoty bylo zjištěno, že *daňový subjekt* _____ podalo proti dodatečným platebním výměrům, kterými byla doměřena daň z přidané hodnoty za jednotlivá období a vyměřené penále, tudíž dosud nenabyla právní moci, nenastala tak splatnost vyměřeného penále. *Daňový subjekt* _____ penále vyměřené dodatečnými platebními výměry za jednotlivá zdaňovací období uhradil dne 12. 1. 2016. *Daňový subjekt* _____ dosud neuhradil penále vyměřené dodatečnými platebními výměry, neboť budou předmětem řízení o prominutí penále.
10. Ze sdělení Finančního úřadu pro Jihočeský kraj, Územní pracoviště Písek, o úhradě daně z přidané hodnoty, soud zjistil, že obžalovaný _____ uhradil v období od 24. 8.

- 2015 do 25. 11. 2015 doměřenou daň z přidané hodnoty za zdaňovací období III., IV. čtvrtletí 2011, II., III., IV. čtvrtletí 2012, I.-IV. čtvrtletí 2013 celkem 1 354 101 Kč.
11. Ze sdělení Finančního úřadu pro Jihočeský kraj, Územní pracoviště Písek, o úhradě daně z přidané hodnoty, soud zjistil, že obžalovaný uhradil dne 23. 7. 2015 doměřenou daň z přidané hodnoty za zdaňovací období I., III. čtvrtletí 2011 a IV. čtvrtletí 2012 celkem 232 320 Kč.
 12. Ze sdělení Finančního úřadu pro Jihočeský kraj, Územní pracoviště Písek, o úhradě daně z přidané hodnoty, soud zjistil, že dodatečné platební výměry na dani z přidané hodnoty společnosti za zdaňovací období III., IV. čtvrtletí 2010, I.-IV. čtvrtletí 2011, I.-II. čtvrtletí 2013 nabyly právní moci dne 18. 4. 2016, přičemž doměřená daň byla uhrazena, penále z doměřené daně uhrazeno nebylo a bylo předmětem žádosti o prominutí penále ze dne 25. 4. 2016, které bylo vyhověno. Na zbylý nedoplatek ve výši 1 659 124 Kč byla podána žádost o splátky, které správce daně vyhověl, přičemž poslední splátka byla stanovena na 20. 9. 2022.
 13. Dále byly konstatovány protokoly Policie ČR, Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje, Územního odboru Písek, Oddělení hospodářské kriminality, Služby kriminální policie a vyšetřování o vydání hmotné věci a usnesení o vrácení věci, ze kterých bylo zjištěno, že obžalovaný vydal policii ČR účetní doklady vydané společností, které byly obžalovanému následně vráceny.
 14. Výpisem z obchodního rejstříku a výpisem ze živnostenského rejstříku soud zjistil, že společníky společnosti jsou kteří jsou rovněž statutárním orgánem společnosti. Předmětem podnikání společnosti provádění jednoduchých a drobných staveb, jejich změn a odstraňování.
 15. Soud konstatoval výpisy z živnostenského rejstříku a
 16. Dále byly konstatovány přílohové spisy č. 1 a č. 2, jehož obsahem byly účetní doklady, daňová přiznání, protokoly Finančního úřadu pro Jihočeský kraj, dodatečné platební výměry, z nichž soud zjišťoval u jednotlivých obžalovaných v jednotlivých zdaňovacích obdobích jaké doklady byly zahrnuty do daňových přiznání a v jaké výši nárokovali odpočet daně z přidané hodnoty z jednotlivých dokladů, kdy byla doměřena daň a vyměřeno penále obžalovaným a společností, jimiž jsou statutárními orgány a společníky.
 17. Rovněž byly konstatovány listinné důkazy týkající se jednotlivých osob obžalovaných, opisy RT a zprávy z místa bydliště. K osobě obžalovaného soud ze zprávy Městského úřadu Písek, odbor vnitřních věcí – oddělení přestupků zjistil, že proti tomuto nebylo v posledních pěti letech vedeno přestupkové řízení a dosud nebyl soudně projednáván. K osobě obžalovaného soud ze zprávy Městského úřadu Písek, odbor vnitřních věcí – oddělení přestupků zjistil, že proti tomuto nebylo v posledních pěti letech vedeno přestupkové řízení a dosud nebyl soudně projednáván. K osobě obžalovaného soud ze zpráv Úřadu městské části Praha 1 a Úřadu městské části Praha 5 zjistil, že proti tomuto nebylo v posledních pěti letech vedeno přestupkové řízení a dosud nebyl soudně projednáván. K osobě obžalovaného soud ze zprávy Městského úřadu Písek, odbor vnitřních věcí – oddělení přestupků

zjistil, že proti tomuto bylo vedeno přestupkové řízení pro skutek § 49 odst. 1 písm. c) zákona č. 200/1990 spáchaný dne 8. 10. 2009 a dosud nebyl soudně projednáván.

18. Veškeré provedené důkazy soud hodnotil jak jednotlivě, tak ve vzájemných souvislostech a za prokázaný považuje skutkový stav věci, jen je popsán ve výroku tohoto rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že všichni obžalovaní a svědek využili svého práva a nevyprávěli, soud vycházel především z listinných důkazů, a to především, z těch, které byly poskytnuty správcem daně – Finančním úřadem pro Jihočeský kraj, Územní pracoviště Písek, které považuje za zcela věrohodné a nemá o nich pochyb, důkazy doplněné v trestním řízení, přičemž se ztotožňuje s výsledky daňové kontroly správce daně. Soud má tak za prokázané, že v **bodě 1) výroku tohoto rozsudku** a jako jednatelé společnosti vzájemné domluvě s jako osobou samostatně výdělečně činnou, který nebyl plátcem daně z přidané hodnoty, zahrnuli do daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za III. čtvrtletí 2010 daňové doklady č. 11, 12, 13, 16, 17, 18, 20, 21, 22, 23 vystavené v celkové částce 1 869 600 Kč, na jejichž základě uplatnila společnost neoprávněný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 373 920 Kč, do daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za IV. čtvrtletí 2010 daňové doklady č. 25 – 31 vystavené v celkové částce 1 184 500 Kč, na jejichž základě uplatnila společnost neoprávněný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 236 900 Kč, do daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za I. čtvrtletí 2011 daňové doklady č. 1-5 vystavené v celkové částce 1 326 200 Kč, na jejichž základě uplatnila společnost s neoprávněný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 265 240 Kč, do daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za II. čtvrtletí 2011 daňové doklady č. 7, 9 vystavené v celkové částce 1 218 200 Kč, na jejichž základě uplatnila společnost neoprávněný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 243 800 Kč, do daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za III. čtvrtletí 2011 daňový doklad č. 23 vystavený v celkové částce 65 000 Kč, na jejichž základě uplatnila společnost neoprávněný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 13 000 Kč, do daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za IV. čtvrtletí 2011 daňové doklady č. 25 -31 vystavené v celkové částce 3 856 800 Kč, na jejichž základě uplatnila společnost neoprávněný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 771 360 Kč, do daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za I. čtvrtletí 2012 daňové doklady č. 1, 2 vystavené v celkové částce 1 284 000 Kč, na jejichž základě uplatnila společnost s neoprávněný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 256 800 Kč, do daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za II. čtvrtletí 2012 daňové doklady č. 3, 4 vystavené v celkové částce 1 032 000 Kč, na jejichž základě uplatnila společnost neoprávněný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 206 400 Kč, do daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za III. čtvrtletí 2012 daňové doklady č. 6 vystavené v celkové částce 313 800 Kč, na jejichž základě uplatnila společnost neoprávněný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 62 700 Kč, do daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za IV. čtvrtletí 2012 daňové doklady č. 11 a bez čísla vystavené v celkové částce 807 400 Kč, na jejichž základě uplatnila společnost neoprávněný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 161 480 Kč, do daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za I. čtvrtletí 2013 daňové doklady č. 1-4 vystavené v celkové částce 1 010 000 Kč, na jejichž základě uplatnila společnost neoprávněný odpočet

daně z přidané hodnoty ve výši 212 100 Kč, do daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za II. čtvrtletí 2013 daňové doklady č. 6, 7, 9 vystavené v celkové částce 385 000 Kč, na jejichž základě uplatnila společnost neoprávněný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 80 850 Kč, přestože tyto doklady byly obžalovaným vystaveny, aniž by vyfakturované práce byly skutečně provedeny. Takto krácením daní a vylákání výhod na dani způsobili škodu v celkové výši 2 884 610 Kč.

19. V bodě 2) výroku tohoto rozsudku má soud za prokázané, že jako osoba samostatně výdělečně činná po vzájemné domluvě s , jako osobou samostatně výdělečně činnou, který nebyl plátcem daně z přidané hodnoty, zahrnul do daňových přiznání k dani z přidané hodnoty za II. čtvrtletí 2010 daňový doklad č. 9 na částku základu daně ve výši 74.000 Kč, dle níž nárokoval odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 14 800 Kč, za I. čtvrtletí 2011 daňový doklad č. 2 na částku základu daně ve výši 366 800 Kč, dle níž nárokoval odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 6 022 Kč, za III. čtvrtletí 2011 daňový doklad č. 22 na částku základu daně ve výši 328 000 Kč, dle níž nárokoval odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 65 600 Kč, za IV. čtvrtletí 2012 daňový doklad č. 10 na částku základu daně ve výši 466 800 Kč, dle níž nárokoval odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 93 360 Kč, přičemž jednotlivé daňové doklady byly vystaveny přesto, že jednotlivé práce nebyly ve skutečnosti provedeny. Takto krácením daní a vylákání výhod na dani způsobili škodu v celkové výši 43 440 Kč.
20. V bodě 3) výroku tohoto rozsudku má soud za prokázané, že obžalovaný jako osoba samostatně výdělečně činná po vzájemné domluvě s , jako osobou samostatně výdělečně činnou, který nebyl plátcem daně z přidané hodnoty, zahrnul do daňových přiznání k dani z přidané hodnoty za III. čtvrtletí 2011 daňový doklad č. 21 na částku základu daně ve výši 152 000 Kč, dle níž nárokoval odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 30 400 Kč, IV. čtvrtletí 2011 daňový doklad č. 24a na částku základu daně ve výši 65 200 Kč, dle níž nárokoval odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 8 475 Kč. a vylákal výhodu na dani z přidané hodnoty ve výši 4 565 Kč, přičemž jednotlivé daňové doklady byly vystaveny přesto, že jednotlivé práce nebyly ve skutečnosti provedeny. Takto krácením daní a vylákání výhod na dani způsobili škodu v celkové výši 43 440 Kč.
21. V bodě 4) výroku tohoto rozsudku má soud za prokázané, že jako osoba samostatně výdělečně činná po vzájemné domluvě s , jako jednatel společnosti , zahrnul do daňových přiznání k dani z přidané hodnoty daňové doklady vystavené společností (I. čtvrtletí 2012 daňové doklady č. 120100147 a 120100148 v celkové částce 310 200 Kč, na jejichž základě uplatnil neoprávněný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 62 040 Kč a vylákal výhodu na dani z přidané hodnoty v částce 6 505 Kč, za III. čtvrtletí 2012 daňový doklad č. 120100228 v celkové částce 1 005 600 Kč, na jejichž základě uplatnil neoprávněný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 201 120 Kč, za IV. čtvrtletí 2012 daňové doklady č. 120100269, 120100388, 120100389, 120100432 a 120100433 v celkové částce 2 279 200 Kč, na jejichž základě uplatnil neoprávněný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 455 840 Kč a vylákal výhodu na dani z přidané hodnoty v částce 12 507 Kč, za I. čtvrtletí 2013 daňový doklad č. 130100124 v celkové částce 728 000 Kč, na jejichž základě uplatnil neoprávněný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 152 880 Kč, za II. čtvrtletí 2013 daňové doklady č. 130100274,

- 130100277, 130100281, 130100285 a 130100287 v celkové částce 951 600 Kč, na jejichž základě uplatnil neoprávněný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 199 836 Kč a vylákal výhodu na dani z přidané hodnoty v částce 1 463 Kč, za III. čtvrtletí 2013 daňové doklady č. 130800016, 130800017, 130800018, 130100438 v celkové částce 1 132 200 Kč, na jejichž základě uplatnil neoprávněný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 237 762 Kč, za IV. čtvrtletí 2013 daňové doklady č. 130 100450 a 130100451 v celkové částce 5 500 Kč, na jejichž základě uplatnil neoprávněný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 1 155 Kč, přičemž jednotlivé daňové doklady byly vystaveny společností jednající jednatelům společnosti přesto, že jednotlivé práce nebyly ve skutečnosti provedeny. Takto krácením daní a vylákání výhod na dani způsobili škodu v celkové výši 1 310 661 Kč.
22. K právní kvalifikaci jednání obžalovaných soud uvádí, že obžalovaný pod body 1, 2 spáchal zločin krácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku, jehož se dopustí ten, kdo ve větším rozsahu zkrátí daň, clo, pojistné na sociální zabezpečení, příspěvek na státní politiku zaměstnanosti, pojistné na úrazové pojištění, pojistné na zdravotní pojištění, poplatek nebo jinou podobnou povinnou platbu anebo vyláká výhodu na některé z těchto povinných plateb, spáchá-li takový čin ve značném rozsahu, spáchaný formou spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku. Značnou škodou se ve smyslu ust. § 138 odst. 1 trestního zákoníku rozumí škoda doahující částky nejméně 500 000 Kč. V tomto konkrétním případě bylo prokázáno, že obžalovaný jako jeden z jednatelů společnosti v.o.s. za zdaňovací období 3 čtvrtletí 2010 – 2 čtvrtletí 2013 podal daňová přiznání Finančnímu úřadu pro Jihočeský kraj, Územní pracoviště Písek, ve kterých byly zahrnuty ve výroku podrobně specifikované faktury za provedené práce vystavené jako osobou samostatně výdělečně činnou, ačkoliv tyto práce provedeny nebyly, čímž došlo k neoprávněnému zvýšení nároku na odpočet daně z přidané hodnoty za jednotlivá zdaňovací období, přičemž celková způsobená škoda způsobená České republice zastoupené správcem daně činí 2 884 610 Kč.
23. Obžalovaný pod body 1, 3, 4 rovněž spáchal zločin krácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, a to jednak jako společník společnosti a jednak jako osoba samostatně výdělečně činná.
24. Obžalovaný pod body 1, 2, 3 spáchal dvojnásobný zločin krácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku ve formě účastenství podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, neboť v daných případech umožnil jinému zkrátit daň a vylákat výhodu na dani tím, že vystavoval fiktivní faktury za provedené práce, na základě kterých si jiní neoprávněně zvyšovali nárok na odpočet daně z přidané hodnoty a způsobil tak škodu ve značném rozsahu.
25. Obžalovaný pod bodem 4) tohoto rozsudku spáchal rovněž zločin krácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku ve formě účastenství podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, kdy jako jednatel společnosti vystavoval fiktivní daňové doklady za provedené práce, na základě kterých si jiní neoprávněně zvyšovali nárok na odpočet daně z přidané hodnoty a způsobil tak škodu ve značném rozsahu.

26. Pokud jde o uložení druhu a výše trestu, tak je nutno uvést, že žádný z obžalovaných nebyl do současné doby soudně trestán, vedli řádný život, soud u obžalovaných vzal rovněž v potaz relevantní okolnosti související s doměřením daně a povinností uhradit penále z doměřené daně, a to jako významnou polehčující okolnost. Finanční úřad pro Jihočeský kraj, Územní pracoviště Písek dne 10. 8. 2015 dodatečnými platebními výměry č. j. 1674800/15/2208-50521-302571, 1674826/15/2208-50521-302571, 1674851/15/2208-50521-302571, 1674867/15/2208-50521-302571, 1674918/15/2208-50521-302571, 167436/15/2208-50521-302571, 1674953/15/2208-50521-302571, 1675021/15/2208-50521-302571, 1675038/15/2208-50521-302571 doměřil obžalovanému daň z přidané hodnoty za zdaňovací období III., IV. čtvrtletí 2011, II., III., IV. čtvrtletí 2012, I.-IV. čtvrtletí 2013 v celkové výši 1 354 101 Kč, kterou obžalovaný uhradil v období od 24. 8. 2015 do 25. 11. 2015. Obžalovaný dosud neuhradil penále vyměřené dodatečnými platebními výměry, neboť budou předmětem řízení o prominutí penále. Finanční úřad pro Jihočeský kraj, Územní pracoviště Písek dne 6. 2. 2015 dodatečnými platebními výměry č. j. 395287/15/2208-50522-306436, 395481/15/2208-50522-306436, 3955550/15/2208-50522-306436, 395596/15/2208-50522-306436, 395908/15/2208-50522-306436, 395930/15/2208-50522-306436, 395950/15/2208-50522-306436, 396115/15/2208-50522-306436, 396193/15/2208-50522-306436, 397719/15/2208-50522-306436, 397765/15/2208-50522-306436, 397832/15/2208-50522-306436 doměřil společnosti daň z přidané hodnoty za zdaňovací období III., IV. čtvrtletí 2010, I.-IV. čtvrtletí 2011, I.-II. čtvrtletí 2013, (nabyly právní moci dne 18. 4. 2016), přičemž doměřená daň byla uhrazena, penále z doměřené daně uhrazeno nebylo a bylo předmětem žádosti o prominutí penále ze dne 25. 4. 2016, které bylo vyhověno. Na zbylý nedoplatek ve výši 1 659 124 Kč byla podána žádost o splátky, které správce daně vyhověl, přičemž poslední splátka byla stanovena na 20. 9. 2022. Finanční úřad pro Jihočeský kraj, Územní pracoviště Písek dne 10. 8. 2015 dodatečnými platebními výměry č. j. 1674269/15/2208-50521-306220, 1674352/15/2208-50521-306220, 1674413/15/2208-50521-306220 doměřil obžalovanému daň z přidané hodnoty za zdaňovací období I., III. čtvrtletí 2011 a IV. čtvrtletí 2012 v celkové výši 232 320 Kč, kterou dne 23. 7. 2015 uhradil a dne 12. 1. 2016 uhradil penále vyměřené dodatečnými platebními výměry za jednotlivá zdaňovací období.
27. Za této situace uložil soud obžalovanému a trest mírně nad spodní hranici zákonné trestní sazby, jímž je trest odnětí svobody v trvání 2,5 roku, jehož výkon byl v obou těchto případech odložen na zkušební dobu v trvání 4 let a obžalovaným pak uložil trest na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, jímž je trest odnětí svobody v trvání 2 roky, jehož výkon byl v obou případech podmíněně odložen na zkušební dobu 3 roky.
28. Soud pro úplnost konstatuje, že při vlastním rozhodování respektoval aktuální judikaturu Nejvyššího soudu ČR pro případné uplatnění zásady ne bis in dem u zkrácení daní. Penále podle § 251 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, uložené v daňovém řízení za nesplnění povinnosti tvrzení pravomocným rozhodnutím správního orgánu, má povahu trestní sankce, byť sui generis, proto je třeba na ně aplikovat také čl. 4 odst. 1 Protokolu č. 7 k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod. Daňové řízení a trestní stíhání pro skutek spočívající v tom, že nesplnění povinnosti tvrzení vykazovalo vedle platebního deliktu, významného v oblasti správního trestání, znaky trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 trestního zákoníku, jsou řízeními o totožném skutku. To platí za situace, že subjekt tohoto

trestného činu a daňový subjekt je totožná fyzická osoba.. Pravomocné rozhodnutí, jímž se skončí jedno ze souběžně či postupně vedeného daňového a trestního řízení, která jsou řízeními trestněprávní povahy ve smyslu tzv. Engel kritérií, nevytváří překážku věci rozhodnuté s účinky ne bis in idem, je-li mezi daňovým řízením a trestním řízením nejen dostatečně úzká věcná souvislost, ale současně i souvislost časová. K významným faktorům pro určení, zda existuje dostatečná úzká věcná souvislost, patří: zda obě samostatná řízení sledují vzájemně se doplňující cíl, a tedy zda se týkají, nikoli pouze in abstracto, ale zároveň in concreto, různých aspektů daného protiprávního jednání zda je kombinace daných řízení předvídatelným důsledkem téhož jednání, a to jak právně, tak fakticky zda jsou příslušná řízení vedena takovým způsobem, kterým se v maximální možné míře zabrání opakování při shromažďování i hodnocení důkazů, zejména prostřednictvím odpovídající vzájemné součinnosti mezi jednotlivými příslušnými orgány, díky které se prokázané skutkové okolnosti využijí i v druhém řízení a především, zda je sankce uložena v řízení, které bylo skončeno jako první, zohledněna v řízení, které je skončeno jako poslední, s cílem zamezit, aby byl dotčený jedinec v konečném důsledku vystaven nadměrné zátěži (srov. usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 4. 1. 2017 sp. zn. 15 Tdo 832/2016). Jak bylo uvedeno shora, mezi jednotlivými řízeními musí být úzká věcná a časová návaznost. Nejvyšší soud ČR k tomu uvedl, že v České republice jde o integrovaný systém sice oddělených, ale zároveň bezprostředně navazujících řízení sledující komplementární účel a reagují tak, nikoliv pouze in abstracto, ale in concreto, na odlišné aspekty daného protiprávního jednání. I v daném případě předcházelo tomuto trestnímu řízení daňové, kdy na základě daňové kontroly správcem daně a jeho zjištění o skutečnostech nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin. V daňovém řízení, na základě zjištěných nedostatků byla jednotlivým obžalovaným doměřena daňová povinnost a byla uložena sankce v podobě penále, kdy i Nejvyšší soud připomíná, že penále je obligatorní sankcí ze zákona, kdy se jedná o peněžitou sankci za nesprávné tvrzení daně, jejímž účelem je zlepšení účinnosti povinnosti daňových poplatníků poskytnout úplné a správné informace a zabezpečit základ státního daňového systému jako předpoklad pro fungování státu a společnosti, a proto nemá významně stigmatizující charakter. Takový charakter však má trest jako sankce související s navazujícím odsouzením v trestním řízení, který slouží nejen k odrazení, ale má také významnější represivní účel ve vztahu ke stjenému protiprávnímu opomenutí, které navíc vyžaduje zaviněné podvodné jednání. Požadavek věcné spojitosti byl v daném případě rovněž splněn, když Finanční úřad pro Jihočeský kraj, Územní pracoviště Písek podle § 8 odst. 1 trestního řádu neprodleně po provedené daňové kontrole a zjištění skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, provedl oznámení Okresnímu státnímu zastupitelství v Písku, přičemž připojil důkazy významné jak pro daňové řízení, tak i pro trestní (protokoly, dodatečné platební výměry, apod.). Dalším požadavek věcné souvislosti je požadavek, aby sankce uložena v řízení, které bylo ukončeno jako první, byla zohledněna v řízení, které je skončeno jako poslední, aby dotčený subjekt nenesl nepřiměřenou zátěž. Soud tedy při stanovení trestů u obžalovaných zohlednil v souladu s judikaturou rozhodnutí daňového úřadu o povinnosti uhradit penále z doměřené daně a i k jejich postoji při placení jednak samotného penále i k dovyměřené dani, a má za to, že jím uloženými tresty obžalovaní neutrpí nepřiměřenou újmou.

29. Nadto soud konstatuje, že nebyly naplněny podmínky ustanovení o účinné lítosti podle § 33 trestního zákoníku ve vztahu k obžalovaným neboť podmínky účinné lítosti v případě trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle §

148 tr. zák. (v daném případě § 240 trestního zákoníku) mohou být splněny i za situace, kdy pachatel přikročil k napravení škodlivého následku trestného činu bezprostředně poté, co příslušný finanční úřad u něj učinil první poznatek o podezřelé okolnosti, která však sama o sobě nestačila k závěru, že byl spáchán trestný čin, ale mohla být podnětem k dalším úkonům ze strany finančního úřadu (např. k provedení daňové kontroly ve smyslu § 16 odst. 1 zákona č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů). Jestliže pachatel napravil škodlivý následek trestného činu v době, kdy mu z jeho hlediska trestní stíhání bezprostředně ještě nehrozilo, pak dobrovolnost jeho jednání ve smyslu § 66 tr. zák. není vyloučena, i když jednal obecně z obavy před trestním stíháním, avšak nikoliv pod vlivem konkrétně již hrozícího nebo zahájeného trestního stíhání (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 11. 1. 2001 sp. zn. 7 Tz 289/2000). Nejvyšší soud pak usnesením ze dne 29. 3. 2012 sp. zn. 8 Tdo 272/2012 vyjádřil názor, že splní-li pachatel dodatečně svou daňovou povinnost až na podkladě výsledků daňové kontroly, byť ještě před zahájením trestního stíhání, nejedná dobrovolně o své vlastní vůli, ale už pod hrozbou zcela bezprostředně hrozícího trestního stíhání. Již v době zahájení daňové kontroly jsou totiž činěny konkrétní úkony, které mají prokázat skutečnosti svědčící o případném zkrácení daně, a tedy v konečném důsledku o tom, že byl spáchán trestný čin (srov. k tomu usnesení Nejvyššího soudu publikovaná pod č. 35/2001 a č. 45/2007 Sb. rozh. tr.). Účinná lítost podle § 66 tr. zák. je vázána mimo jiné na podmínku, že pachatel úplně napraví škodlivý následek, a její splnění co do rozsahu a obsahu škodlivého následku je nutno posuzovat „ex tunc“, tedy podle doby, kdy byl spáchán trestný čin, nikoliv „ex nunc“, tedy podle doby, kdy přichází v úvahu napravení škodlivého následku. Soud je toho názoru, že s ohledem na datum hrazení dodatečně vyměřené daně z přidané hodnoty obžalovanými a hradili tuto doměřenou daň již pod vlivem již z konkrétně hrozícího trestního stíhání, tudíž nejednali dobrovolně.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho písemného doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Písku ve dvojím vyhotovení, jež má odkladný účinek.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel,

osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytykány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr. ř.).

Písek 16. května 2018

Mgr. Martin Král
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Šípková